

Opponent overfor ham. Jeg var naturligvis ikke i et og alt enig med det ærede Medlem som Minister, jeg var selvfølgelig en kritisk Opponent, som det var min Pligt som Ordfører for et Oppositionsparti, men jeg skal ikke nægte, at jeg virkelig har troet, at min Opposition mod Skattelovene ikke var uelskværdig. Jeg husker nok et Forslag, hvor Kontroversen var noget skarpere, det var med Hensyn til det Statslaan i 1919, som der var politisk Krise paa; som det ærede Medlem erindrer, fik det der en noget skarpere politisk Karakter. Men ellers har, saa vidt jeg erindrer, det ærede Medlem og jeg hidtil kunnet drøfte Skattelovene i god Fordragelighed, og jeg maa ogsaa sige, at jeg finder ikke, at den Fordragelighed er ophørt fra det ærede Medlems Side, efter at Rollerne er skiftet om, efter at det er mig, der staar paa Finansministerens Post. Jeg synes, vi har været fordragelige overfor hinanden i begge Situationer.

Det ærede Medlem nævnte, at jeg stærkt havde betonet Midlertidigheden. Det er ganske rigtigt, for jeg havde haabet — men der er jo saa mange af ens Haab, der glipper —, at Situationen efter Krigen skulde have formet sig noget mindre ugunstigt, end den har gjort, saaledes at man maatte være i Stand til i nogen Grad at reducere Beskatningen i Stedet for, at det nu har været fornødent, i alt Fald paa væsentlige Punkter, at forøge den. Det var ud fra dette Synspunkt, jeg betonedede Midlertidigheden i alle disse Love; det var for øvrigt ogsaa ud fra det Synspunkt, at de var givet under Krigsforhold, under ekstraordinære Forhold, og derfor nødvendigvis maatte undergaa en Revision, som de jo da ogsaa er undergaaet.

Saa anførte det ærede Medlem, at jeg tidligere har hævdet et bestemt Forhold mellem de direkte og indirekte Skatter. Ja, det er rigtigt: under normale Forhold vilde jeg ogsaa mene, at Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter skulde være et noget andet, end det er for Øjeblikket. For øvrigt maa det ærede Medlem ikke tilskrive sig alt for megen Ros for, at Forholdet var et saa væsentligt andet under den radikale Regering, thi det laa i, at Formue- og Indkomstskatteloven med de samme Sats gav en saa væsentlig større Indtægt. Men jeg indrømmer, at det Forhold, der nu er mellem de direkte og de indirekte Skatter i vor Skattelovgivning, ikke forekommer mig paa nogen Maade ideelt, og at jeg under normale Forhold vilde foretrække et noget andet Forhold. Men

naar Forholdet er blevet det, det er, er det under Nødvendighedens Tryk. Jeg spørger det ærede Medlem og alle: Hvad skal man gøre, naar man bringer Udgifterne saa langt ned, som det er muligt, og man dog ikke er i Stand til at ned sætte Skatterne, fordi en af de vigtigste Skatter, Formue- og Indkomstskatten, svigter i den Grad, som det er sket? Naar man ikke paa langt nær kan faa den Indtægt, man tidligere har gjort Regning paa, af denne Skat, og man behøver et vist Beløb til Statshusholdningens Førelse, er man nødt til at tage det paa de Skatter, som kun i ringe Grad eller slet ikke har svigtet, nemlig de indirekte.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 46 af 18. Februar 1922 om Tobaksafgifter.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1543).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg har den Ære at forelægge Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 46 af 18. Februar 1922 om Tobaksafgifter. Det er jo ikke meget store Ændringer, der her er foregaaet. Den finansielt vigtigste af de foreslaaede Ændringer findes under Cigaretbeskatningen, idet det her er foreslaaet at stryge de tre laveste Klasser, nemlig dem, som strækker sig fra Cigaretter til ikke over 1 Ø. pr. Stk. til Cigaretter til 2 $\frac{1}{2}$ Ø. pr. Stk., og erstatte dem med een Sats, nemlig paa 55 Ø. pr. 100 Stk. for Cigaretter til ikke over 2 $\frac{1}{2}$ Ø. Beskatningen har tidligere været for de 3 Klasser 10 Ø., 25 Ø. og 50 Ø. Endvidere foreslaas Klasse 4, som er 85 Ø., ændret til 1 Kr., og Klasse 5, som er 1 Kr. 25 Ø., ændret til 1 Kr. 50 Ø. Denne forøgede Beskatning vil indbringe en Merindtægt paa ca. 1 420 000 Kr.

Ved § 2 er der indført den Ændring, at den laveste Klasse Cigarer, som omfatter Cigarer til en Værdi af ikke over 120